

Posudek oponenta závěrečného bakalářského koncertu Apolena Sochůrková: Závěrečný bakalářský koncert – klavír

Vedoucí BK: MgA. Lenka Hejnová, Ph.D.

Oponent BK: MgA. Jaroslava Staňková, Ph.D.

Koncert Apoleny Sochůrkové se konal 2. května 2023 v Koncertní síni Petra Ebena v Hradci Králové.

Výběr repertoáru konvenoval mimořádným schopnostem klavíristky pracovat s různými odstíny barev klavírního zvuku. To se projevilo v plné míře již při prvních tónech klavírního cyklu *Rustica musa J. Nováka*, ze kterého si klavíristka vybrala pět částí. Každá z nich má svoji náladu a svůj kompoziční styl, který občas připomíná skladby B. Bartóka. Od prvního položení rukou do kláves dokázala Apolena vtáhnout posluchače do světa lidové melodiky na pozadí odvážné a nápadité harmonie. Skladby jsou velmi atraktivní, výrazově pestré a posluchačsky vděčné. Tyto aspekty se potkaly s klavíristkou obdařenou velkým výrazovým potenciálem a interpretační energií. Vlastnosti, podle mého názoru, nezbytné pro zdařilé provedení díla. Kromě toho umí Apolena velmi dobře pracovat s pedalizací, nejen ve standardních situacích, ale pedál dokáže vkusně použít i akustickým způsobem pro navození představy dálky a rozlehlosti zvuku (*Galli ex pago Vážany*). Také s dynamikou pracovala velmi promyšleně, s větší gradací si často dokázala počkat až do závěrečných pasáží skladeb, čímž vystupňovala silný citový požitek. Lidová zpěvnost a agogika v jejím podání působila naprosto přirozeně, bez afektu, to samé platí i pro taneční části s výraznou akcentací, kde opět kvitují nepřehnaná tempa. Rozjařené *Ioci amabiles* mě obzvláště zaujalo zvukově vyladěnými akordy a rytmickou pregnancí.

Výběr skladeb z klavírního cyklu *Poetické nálady op. 85 A. Dvořáka* navázal na pomyslnou nit národní melodiky, která propojovala většinu skladeb koncertu. Ze hry byla patrná jasná a zřetelná koncepce jednotlivých částí, klavíristka měla vše pod kontrolou. Možná někde až příliš. Je otázkou, zda by více spontánnosti a odvahy k rychlejšímu tempu nepřineslo větší „odpich“ např. v temperamentním tématu *Furiantu*, který se zdál spíše zpěvný než živelný, radostný. Naopak v *Jarní* se Apolena nenechala ve výplních středního harmonického pásma strhnout přehnanou agogikou ani crescendo k nevkusnému písňového žánru, takže tato část vyzněla přirozeně lyricky, jak autor vzhledem k názvu cyklu asi zamýšlel. Nevadila mi ani občasná nezřetelnost ve výplních středního hlasu.

Následoval výběr z cyklu *Motýli a Rajky B. Martinů*. Repertoár často slyšíme na nižších stupních hudebně zaměřených škol, v této kvalitě ale málokdy, což je škoda. Skladby byly Apoleně blízké svojí impresionistickou lyrikou, která potřebuje spíše citovou vnitřní angažovanost než agresivní expresivní temperament. Vysoko nasazená laťka objevování zvukových možností klavíru se zde posunula ještě o něco výš. Klavíristce nádherně zněly virtuózní pasáže, bylo vidět, že technické zvládnutí textu je samozřejmostí a veškerou energii pak mohla věnovat zvukovému vyprecizování jednotlivých miniatur. Její prsty spíše než hrály, dotýkaly se klavíru s takovou lehkostí, že dovolovaly rozběhnout a hned zase zklidnit virtuózní pasáže miniatur.

Hra Apoleny Sochůrkové je opřena určitým kouzlem, které dokáže přenést na posluchače. Za pozornost stojí vizuální prostředky, kterými umí dotvářet celkový interpretační obraz skladeb. Posluchač nabývá dojmu, jakoby její ruce malovaly, občas čarovaly nad klaviaturou podle toho, co chce klavíristka vyjádřit. Tato schopnost je osobitým a sympatickým rysem její hry.

Otázky k obhajobě:

Máte nějakého oblíbeného interpreta, který je pro Vás vzorem v přístupu k interpretaci?

Inspiroval Vás nějaký interpret nebo nahrávka při studiu skladeb, které jste vybrala na bakalářský koncert?

V Hradci Králové 5. června 2023

MgA. J. Staňková, Ph.D.